

מסורת הש"ס

(א) ס"א ולמה נקרא שם אוריס ותומיס אוריס שמשמרים את דבריהם תומיס ששולמים את דבריהם אוריס ביומא עב: (ב) מלך דרך ארץ וזאת פ"ג: (ג) ענין ביטומת דף עט. כחמ"ד ד"ה ארמתי נהגם ר"ת אלא א"כ צ"ל שמו וע"ש: (ד) סנהדרין דף נ"ח: (ה) ג"ז ע"ס וטעה דף ל"ו: (ו) ד"ה וכן אחר ד"ה ואביתר: (ז) ב"מ: (ח) ויכ"ה בערוך ערך אחר: (ט) ענין חמ"ס סנהדרין טו: ד"ה אחר:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מלכס וכו' ליל שעבר של שלשה עשר ולמחרת יגיה ארבעה עשר: (ב) ד"ה שהיה מלכס וכו' מלכס את בני מלכ: (ג) ד"ה לולא וכו' ענין ה' בארץ יראה כבוד טורדוני: (ד) ד"ה נאלץ וכו' שאל לארץ בימי יהושע: (ה) ד"ה ראוים היו ישראל לעשות: (ו) ד"ה לימורו כ"י אליעזר דלמר עד סוף:

לעיו רש"י

ושטידור"ר וינשטידור"ר. ש"ה.

מוסף רש"י

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין. שהיה מופלג סכנת דין (סנהדרין טו). על הכרתי ועל הפלתי. הוא תמלע מהם וקודם היה להם ומסמך בקלף קמח אביתר בנר צניח, ש"מ אביתר היינו כרמי ופלתי (שם). כרתי שכורתיים בדבריהם. תומכין דברים כלמנותן (שם). מאי קרית? דכתיב וכו' על מנתו של דוד ומקונו לדוד ממנו, דכתיב אע"ה שער, לא מעורר השער ולא נשאר מלכס ששומר קודם ומעוררין (שם). לראות בטוב ה'. בלחץ יפהאל (רש"י ב"מ). שמו יגורם החטא. לך אלי רש"י שמהשטחני מתקלמין (וי"ג). כלמלכתי. חטא יגורם לו להפסד עד שמו (בראשית לב י"א). ראוים היו ישראל לעשות להם נס. נלמנו מרוב עד כהם של מלכס (סנהדרין טו). חז. חסות (טו). ולא היו משפיעים מלכות (שם). אלא שגורם החטא. חטאם של יפהאל בימי צדק ראש וגור עליהם שאלו היה אלא כרמית דכתיב (שם) א' מ' כסם מלך עמו (סנהדרין טו).

רבינו חננאל

ומקשינן היכי קאמרין ריד נפשי חסיד, ותנא ידוע ר' יוסי קאמר [אנא] ידוע אמר אני מיהא לא [אנא] ופריקתא דאבא חבי קאמר שמה יגורם החטא מיכאן ולהבא ובשניה קאמר חסידא אנא [אנא] אני מאמין בעצמי ואני יודע [שמה חטא] גורם... [הא] דאמור רבנן עד חצות ... מב... הם סמך לביאת [השמש] ... קורא קרית שמע [ומתפלל] ... [שמש] מינה [כא] יוחנן [דאמר], קרית [שמש] וגולה בערית [אנא] ואחר כך תפלה, כדרך שעושה בשחרית כך עשה בערבית שכיבה וקומה. ואף על גב דר' יהושע בן לוי קאמר בשבכך סמך לשכיבה אמר (משה) ובקומך סמך לקומה לפני תפלה, לאו חילתא כוותיה. ואקשי מר בריה דרבנא לר' יוחנן דאמר אז הסומך גאולה של ערבית לתפלה של ערבית [מהא דתנן] [אנא] ערבית מברך שתי [לפניה ולאחריה] [שתי] לפניה ... לתפלה ... שאף ברכה זו ש"י. קריא דהא י"י שפתי [תפתח] ... תפלה ...

על אותו העיקר שבמשנה בפרק עשרה יוחסין (קידושין דף ט"ז) לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים והואיל (והשנים) [נחן שנים] מותר להן להתחתן עם האשה כי החשך מסתלק מביניהן אלא אם כן היו פרוצים כי הפרצין חושך קבוע הוא בהן ואפי' אם היו עשרה כדאמרין (שם) אמר ר' יהודה אמר שמואל לא שנו אלא בכשרים אבל בפורעין אפילו עשרה נמי לא מעשה היה והוציאו י' במטה ומוה העיקר אמר' נמי תנא בברי' ופרצ' (ע"כ תוס' פסח דף ק"ב) ור' אמי ר' אבהו ר' יושב לילה יושב ומנמנמ כסוס אית' במסכת סוכה ב' הישן (דף כ"ו) אמר רב אסור לארס לישן ביום יתר משנת הסוס אמר אבאי שניתה דמר כדבר דרב כ' דר' כרד מלך ישראל דודו כדוסטא דסוסי שיתין גישמי. תא דאמר (רב) [אנא] [הא] אית' בנא חמלתי מתפרש לך מהדרי בדברך הוראה מקום (דף ט) דתנא בשעה שבשך הקב"ה להביא מבול לעולם נטל ב' כוכבים מכימה והביא מבול לעולם וכשבשך לתחתם נטל ב' כוכבים מעיש ותחתן ומקאשינן וליהטמה בריה ופרקינן אין הבור מתחלף מחלתינו שבעת מינה דהכינן הוא פירושה שהבור אם תחזיר לחובו העפר ששילת ממנו אינו מפתל אותו אלא צריך להוסיף עפר אחר וליפכך לאו היו מספיקין כאן אותן ב' כוכבים ששילת ממנה והוצרך לטול ב' כוכבים שני משלם לתחתן ולזה נתנונו העם באמרום לדוד המלך אין הבור מתחלף מחלתינו תשובה לדבריו שאמר להם לכו תהפכונו וזה מזה כלומר כי אין מספיק לנו מה שאנו נהנים זה מזה אלא צריכין אנו תוספת מקום אחר מיד אמר להם לכו ופשוטו יריכם בגדוד:

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין. שהיה אב צית דין: (ו) וכן הוא אומר **ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי.** ראשון וקודם להם שנתחילה נטלים רשות ואח"כ שואלים אם יללימו: ואביתר אלו אורים ותומיס. שכל ימי דוד היה נשאל בצביתר עד מלחמת אשכולם ששאל אביתר ולא עלתה לו וטאל צדוק ועלתה לו כדלמרי:

בסדר עולם ונסתלק אז מן הכהונה: שזורים את דבריהם. שזורים דברים קלוצים וגמורים שלא יפחמו ולא יוספו: **שר אלא למלך יואב.** להוליך אנשי המלחמה: **מאי קרא.** דכנור היה תלוי למעלה ממעמנו ומעוררו: **עורה כנורי.** אל תתכבד צניעה שער כסר מלכס: **אעירה שחר.** שחר מלכס השחר מעוררן ואני מעורר את השחר: **שמה יענו אנטגניני פרעה.** אם אני יודע לכיון השעה הם אינם יודעים לכיון השעה וקודם שיעני חלות יהו' ואלמרו משה דעדיין לא נזה המכה לאחור לשון אפי' יודע: **דלמר מר.** כנסתם דרך ארץ: **ופאחו.** מהא נאחו ונכסל דבדכין: **סליסר נגהי ארנסר.** ליל שעבר (ה) שלשה עשר ולמחרת יגיע ארבעה עשר: **וי מולוכלוס נדס.** שהנשים מראות לו דם נדה אם טמא אם טהור שם מראות דם טהור צלשה: **ובשפיר.** הוא עור הולד שהעלמות והגדלים והשכר נאורים: **בנורו.** ויש שפיר שהאשה יושבת עליו ימי טומאה וימי טהרה ואי זה זה המרוקס ובמס' דנה (דף ק"ה) מפרש לה ויש שפיר מלא מיס ודס שאינו חסוד ולד ליסז עזנלי. דתנן (שם טו). אין שליל צלל ולד הוא נקוד נשז שגור שזכר בנורו וקורין ושטידור"ר צלע"ז ותניא (שם) אין שליל פחותה מטפת ותחלתה כחוט של ערז וסופה כמורמוס והיו מציאין אותה לפני לראות אם יש בה כשעור ואם עשויה כדת שליל נחנציקה שהיה ולד בנורו ונמחו ותשז עליו ימי טומאה וטהרה אם לאו: **וכתי ותיצית** שייך בדני ממונות ודני נפשות: **וממלתי וטהרתי** צלכות טומאה וטהרה: **מפיוסא.** [מפי צושת] דבדרי הלכה הוילא מפי היה צושל לדוד שפעמים שהיה טועה והוא אומר לו טעית: **לפיכך.** צוכות שהיה דוד מקטין עצמו וזה וילא ממנו כלל: **אלא דניאל שמו.** בנקוס אחר אומר (שמואל ב' ז) ומשנה כלל: **לנציגיל אשת נבל וגו'** ובמקום אחר אומר והשני דניאל לנציגיל דבדרי הימים (א' ב' ג') **שהיה מלכס פני מפיוסא.** כל אב מלכס (א' ב' ג') אב הרב שהיה אב צהורלות: **לולא האמנתי לראוס כנור.** (א' ב' ג') כנר טרדוני מיראחך כמו שנאמר כי גרשוני היום מהסתפח צנחלת ה' לאמר לך עבד וגו' (שמואל ב' טו): **נקוד על לולא.** לדרוש את הנקודה שהיא ממעטת את משמעות הכנור לומר שלל דבר צדוק היה לו לראות כנור ה'. לולא לשון אס לא כמו לולי אלהי אבי וגו' היה לי (בראשית לא): **שמה יגורם החטא.** מירוא הוא לעולם מוחזק צידו שהוא חסיד וזה שספק צידו אס יראה כנור ה' לפי שהיה ירא חטא ויגורם החטא מלראות צנור: **וייאל יעקב.** שמה אחר הצנעה חטאמי כדתינא שהחטא גורם שאין הצנעה מתקיימת: **צנא (ח) צניא ראשע:** צנא שניס. כעליו מגלות צנל צנימ עזרא: **ראוים היו (א) גישות נס.** לנא ציד רמה: **אלא שגרי החטא.** ולא הלכו אלא צנעות כורס וכל ימי מלכי פרס מצעצעו היה לנורס ולאחשורוש ולדריש האחרון: **הקמים כמאן סניאל נהו.** צמשמעות צשכך האמור צמורה: **אי כר' אליעזר סניאל נהו.** דלית ליה צשכך כל זמן צני אדם עוסקין לילך ולשכב זה מקדים זה מאחר: **לימרו כר' אליעזר.** דלמר (א) סוף האשמורה הראשונה דודאי כל שדעמו לישן כנר שזכר וישן:

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין. שהיה מופלג סכנת דין (סנהדרין טו). על הכרתי ועל הפלתי. הוא תמלע מהם וקודם היה להם ומסמך בקלף קמח אביתר בנר צניח, ש"מ אביתר היינו כרמי ופלתי (שם). כרתי שכורתיים בדבריהם. תומכין דברים כלמנותן (שם). מאי קרית? דכתיב וכו' על מנתו של דוד ומקונו לדוד ממנו, דכתיב אע"ה שער, לא מעורר השער ולא נשאר מלכס ששומר קודם ומעוררין (שם). לראות בטוב ה'. בלחץ יפהאל (רש"י ב"מ). שמו יגורם החטא. לך אלי רש"י שמהשטחני מתקלמין (וי"ג). כלמלכתי. חטא יגורם לו להפסד עד שמו (בראשית לב י"א). ראוים היו ישראל לעשות להם נס. נלמנו מרוב עד כהם של מלכס (סנהדרין טו). חז. חסות (טו). ולא היו משפיעים מלכות (שם). אלא שגורם החטא. חטאם של יפהאל בימי צדק ראש וגור עליהם שאלו היה אלא כרמית דכתיב (שם) א' מ' כסם מלך עמו (סנהדרין טו).

על אותו העיקר שבמשנה בפרק עשרה יוחסין (קידושין דף ט"ז) לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים והואיל (והשנים) [נחן שנים] מותר להן להתחתן עם האשה כי החשך מסתלק מביניהן אלא אם כן היו פרוצים כי הפרצין חושך קבוע הוא בהן ואפי' אם היו עשרה כדאמרין (שם) אמר ר' יהודה אמר שמואל לא שנו אלא בכשרים אבל בפורעין אפילו עשרה נמי לא מעשה היה והוציאו י' במטה ומוה העיקר אמר' נמי תנא בברי' ופרצ' (ע"כ תוס' פסח דף ק"ב) ור' אמי ר' אבהו ר' יושב לילה יושב ומנמנמ כסוס אית' במסכת סוכה ב' הישן (דף כ"ו) אמר רב אסור לארס לישן ביום יתר משנת הסוס אמר אבאי שניתה דמר כדבר דרב כ' דר' כרד מלך ישראל דודו כדוסטא דסוסי שיתין גישמי. תא דאמר (רב) [אנא] [הא] אית' בנא חמלתי מתפרש לך מהדרי בדברך הוראה מקום (דף ט) דתנא בשעה שבשך הקב"ה להביא מבול לעולם נטל ב' כוכבים מכימה והביא מבול לעולם וכשבשך לתחתם נטל ב' כוכבים מעיש ותחתן ומקאשינן וליהטמה בריה ופרקינן אין הבור מתחלף מחלתינו שבעת מינה דהכינן הוא פירושה שהבור אם תחזיר לחובו העפר ששילת ממנו אינו מפתל אותו אלא צריך להוסיף עפר אחר וליפכך לאו היו מספיקין כאן אותן ב' כוכבים ששילת ממנה והוצרך לטול ב' כוכבים שני משלם לתחתן ולזה נתנונו העם באמרום לדוד המלך אין הבור מתחלף מחלתינו תשובה לדבריו שאמר להם לכו תהפכונו וזה מזה כלומר כי אין מספיק לנו מה שאנו נהנים זה מזה אלא צריכין אנו תוספת מקום אחר מיד אמר להם לכו ופשוטו יריכם בגדוד:

מאימתי פרק ראשון ברכות

תורה אור השלם

בניהו זה סנהדרין. מסבא אומר כן. אביתר אלו אורים ותומיס וכן הוא אומר וצניחו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי כלומר היה קודם להם אס כן אורים ותומיס היו אחר צניחו. א"כ אביתר שהוזכר אחר צניחו היינו אורים ותומיס כן פירש רש"י. ותימא לפירושו ששנינו דלפנינו כהה היה צנימי דוד שלא היה כהן אחר שכולם נהרגו צנז עיר הכהנים ולמה לר"ך ראה עליה. ועוד לגינסת הקונטרס צניחו בן יהוידע אין זה הפסוק בשום מקום. לך (מפרש) [גריס] צנימו מס כדאי' (צנא"כ כ"י) (א) ואחרי אחתופל יהוידע בן צניחו זה סנהדרין וכן הוא אומר וצניחו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי ופי' ר"ת דכרתי ופלתי היינו סנהדרין שכורמין דבריהם לאמתן ופלתי שמופלאים צהוראל כמו מופלג צצנית דין. וא"ת היכי פשיט יהוידע בן צניחו מללל מקוס אבוי היה וכי היכי דלצני היה מסבא דרין גס הוא ופי' מסבא: וקורא

תתבדה ותאחו רב אשי אמר בפלגא אורתא דתליסר נגהי ארברס הוה קאי והכי קאמר משה לישראל אמר הקב"ה למחר כחצות הלילה כי האידנא אני יוצא בתוך מצרים: ³ לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני לוי ור' יצחק חד אמר כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות ואני ⁴ חצות לילה אקום להודות לך ואידך כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבוד ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר אשה לבעלה ולא עוד אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי ואומר לו מפיבשת רבי יפה דנתי יפה חייבתי יפה זכיתי יפה טהרתי יפה טמאתי ולא בושתי א"ר יהושע בריה דרב אידי מאי קרא ⁵ ואדברה בעדותך נגד מלכים ולא אבוש תנא לא מפיבשת שמו אלא איש ⁶ בשת שמו ולמה נקרא שמו מפיבשת שהיה מבייש פני דוד בהלכה לפיכך זכה דוד ויצא ממנו כלאב וא"ר יוחנן לא כלאב שמו אלא דניאל שמו ולמה נקרא שמו כלאב שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו ⁷ בני אם חכם לךך ישמח לבי גם אני ואומר ⁸ חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר. ודוד מי קרי לנפשיה חסיד והכתיב ⁹ לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים ותנא משמיה דרבי יוסי למה נקוד על לולא אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע מובטח אני כך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו שמה יגורם החטא ¹⁰ כדר' יעקב בר אידי דר' יעקב בר אידי רמי כתיב ¹¹ והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך וכתוב ¹² ויירא יעקב מאד אמר שמה יגורם החטא ¹³ כדתינא ¹⁴ עד יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קנית עד יעבור עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבור עם זו קנית זו ביאה שנייה מכאן אמרו חכמים ראוים היו ישראל לעשות להם גם בימי עזרא כדרך שגעשה להם בימי יהושע בן נון אלא שגורם החטא: **וחכ"א** עד חצות: **חכמים** כמאן סבירא להו אי כרבי אליעזר סבירא להו לימור כרבי אליעזר ואי

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני

עבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצילי (אילא) דאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואו אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי איני סובר כדברך אלא כר' יוסי ואני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופוסקין להלכת (שבת דף ק"ח) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (א' ב' ג') דברס כ' ותיפוק לי' משום מדיקן בחרו מכלל דהיי' לא מוקי להו ואתא מפרש בפרק כיעז מברכין על הפירות (דף ק"ח) דתני לאחד נראה ומוק' לשנים נראה ואינו מוק' אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למוק' צריכין לחוש להו ואפי' בחרו בדמורי' בדוכתא דכיעזי ומה ומה חשדא נמי ליתא זה הדבר בני